

Even voorstellen...

Ben van den Oever,
bestuurslid van Stichting
Jonathan, sinds de
oprichting in 1989.

Bij de Stichting Welzijnzorg OZL werkte ik als hoofd van het GezinsVervangend-Tehuis 'de Landgraaf', toen ik hoorde dat onze directeur, mevrouw Nel Coumans, voor de periode van 1 jaar naar Zambia zou gaan. Dit om daar een onderzoek te doen naar de leefomstandigheden van jongeren met een verstandelijke beperking. Ik vond het geweldig dat Nel dat ging doen en ik was al nieuwsgierig naar al haar ervaringen en verhalen, voordat ze op weg was. Ontwikkelingshulp heeft altijd mijn belangstelling gehad en met name de kleinschalige ontwikkelingshulp spreekt mij aan. De lijnen zijn daar meestal wat korter en je kunt vaak effectiever en directer hulp en ondersteuning bieden.

Mijn collega's Jet en Han gingen Nel bezoeken in Zambia. Toen ze terugkwamen werd binnen de Stichting al snel een afspraak gemaakt omdat iedereen heel benieuwd en nieuwsgierig was hoe het met Nel was en hoe het met haar onderzoek ging. Han en Jet hebben een inspirerende middag georganiseerd en veel verteld over wat er allemaal gebeurde in Ndola. Het werd duidelijk dat er ginds voor de mensen met een verstandelijke beperking niets gebeurde. Hulp in de vorm van bewustwording

en kleinschalige dagopvang zou hard nodig zijn. In dit gesprek werd al geopperd dat het goed zou zijn als we hierbij financieel zouden kunnen helpen. Jet en Han hadden al snel besloten dat ze een Stichting wilden oprichten, om fondsen te werven. Stichting Jonathan was geboren en ik stelde voor om voorlopig de vergaderingen in mijn GVT te houden. Het was voor mij een logische keuze om bestuurslid te worden, dit initiatief voldeed helemaal aan mijn idee van ontwikkelingshulp.

Sinds enige tijd werken we binnen het bestuur met een commissie PR en Fondsenwerving en ik vind het geweldig leuk om daarvan deel uit te maken. We werken met veel plezier en enthousiasme aan een nog betere PR en proberen op veel manieren om een grotere naamsbekendheid te krijgen. Waarbij we belangrijk vinden dat het CBR-project blijft zoals het is. We hoeven niet zo nodig groter te worden. Maar dat wat er is, daar moeten we ons best voor doen.

wel een vervolg hebben. Terug in Maastricht ben ik met Nel naar het Nationaal Epilepsie Fonds geweest met de vraag wat het Fonds voor ons kon betekenen. Via het NEF kwamen wij in contact met de artsen B. Peeters en P. Voskuil, twee gepensioneerde neurologen, gespecialiseerd in epilepsie. Met beide artsen hebben we een regelmatig contact en ze hebben alle twee Zambia bezocht om hun medewerking te verlenen aan het opzetten van cursussen over epilepsie.

Nel vroeg me of ik bestuurslid wilde worden van de inmiddels opgerichte Stichting Jonathan. Via de partner van mijn dochter kwam ik in contact met de Fred Foundation, opgericht door Fred Matser met als doel om projecten van maatschappelijk belang te ondersteunen. Stichting Jonathan heeft een aanvraag ingediend voor ondersteuning van het land en tuinbouwproject in Kafubu Block en de Fred Foundation heeft deze aanvraag gelukkig gehonoreerd.

waar ze mee bezig was en wij waren geraakt door wat ze deed en wat wij van nabij mochten meemaken. In 1991 was ik terug in Ndola en mocht ik kennis maken met de twee projectjes in Luanshya en Chipulukusu, die inmiddels waren opgestart door Jet en Serf. Ik maakte er kennis met de dramagroepen: zij verzorgden na de kerkdienst voorstellingen waarin ze lieten zien wat epilepsie is en dat dit beslist geen straf van God is. Dit proces van bewustwording werkte prima bij de bevolking, maar het moest

Cees Schouten,
bestuurslid van Stichting
Jonathan, sinds 1992.

In 1990 ging ik via het PUM-project (project uitzending managers) naar Ndola in Zambia, om in het kader van ontwikkelingssamenwerking een textiel project te ondersteunen en om mijn kennis en ervaring op dat gebied met hen te delen.

Op het vliegveld in Lusaka raakte ik aan de praat met Karel Langemeijer, hij was net als ik- op doorreis naar Ndola. Hij ging, zo vertelde hij, op bezoek bij mevrouw Coumans, zij deed in Ndola een onderzoek naar de leefomstandigheden van jonge mensen met een verstandelijke beperking. Karel vertelde Nel over onze ontmoeting en zoals dat vaak gaat met Nederlanders in den vreemde: ze zoeken elkaar op. Twee dagen later kwam Nel Coumans bij ons op bezoek. Zij liet ons kennismaken met

Bevordering van de zorg voor kinderen en jongeren met een verstandelijke beperking in Zambia

JONATHAN NIEUWS

Nieuwsbrief van de Stichting Jonathan

nummer 18
december
2011

[COLOFON]

Jonathan Nieuws © is de periodieke
nieuwsbrief van Stichting Jonathan

Adresgegevens:

Rijksweg 14-L

6267 AG Cadier en Keer

KvK 41072702

www.stichtingjonathan.nl

Het werk van Stg. Jonathan kunt u
ondersteunen door een bijdrage over te

maken op: Girorekening: 596262 of

Bankrekening: 1387.46.834

Onderhoud CBR-centra afgerond

De CBR-centra
Chifubu, St. Anthony
en Chitemwiko,
waren dringend
toe aan een
grote opknopbeurt.
Die renovatie is met
goed gevolg afgerond.

In het vorige Jonathan Nieuws meldten wij al, dat dankzij de nalatenschap van een donateur een onderhoudsplan kon worden ontwikkeld. Bij die renovatie kregen de gebouwen bovendien een goede schilderbeurt. In Chingola werden bij de renovatie van het CBR-centrum Chitemweko ook de watertank en het pijpsysteem vernieuwd.

Het management en de gebruikers van het CBR-project tonen zich blij met de opgeknapte gebouwen. Het is nu veel gemakkelijker geworden om de centra schoon te houden. De oudere, licht gehandicapte cliënten bieden samen met ouders een helpende hand bij het schoonhouden van de omgeving.

En nu CBR-centrum Mushili in Ndola

Na ontvangst van de rapportage over de uitgevoerde werkzaamheden heeft Stichting Jonathan bovendien gelden beschikbaar gesteld om ook het CBR-centrum Mushili in Ndola te kunnen aanpakken. Behalve onderhoud en reparaties is daar ook een uitbreiding van het gebouwtje noodzakelijk. Voor de vele jonge cliënten die daar komen, is er dringend meer ruimte nodig. Het project heeft zelf al met lokale fondsenwerving de fundering van de uitbreiding bekostigd.

Boven: Het vernieuwde CBR-centrum St. Anthony;

Beneden CBR-centrum Mushili in Ndola.

kleinschalige projecten voor kinderen en jongvolwassenen met een verstandelijke beperking in Zambia

Trainings- centrum Kafubu Block werkt aan de toekomst

Het trainingcentrum
Kafubu Block heeft
momenteel 21 studenten,
waarvan 19 jongens hier
ook intern verblijven.
De ouders worden actief
betrokken bij het centrum.
Dit blijkt succes af te wer-
pen; veel ouders proberen
op de een of andere manier
hun steentje bij te dragen.

Er worden volop groenten verbouwd, zoals kool, tomaten, aubergines, uien, lokale bladgroenten en zelfs pinda's. De overheid heeft dit jaar een extra stuk land ter beschikking gesteld aan het centrum. Daardoor kan er voor het eerst een maïsoogst worden verwacht. De jongens leren bovendien omgaan met pluimvee en het houden van varkens en konijnen. Dit alles onder begeleiding van kundige medewerkers.

De producten worden in eerste instantie gebruikt voor een goede maaltijdvoorziening van de studenten. Het surplus wordt verkocht aan de mensen die in de omgeving wonen, de CBR-centra en vaste afnemers. Tot dusver werkt dit goed en kan het trainingcentrum in zijn eigen onderhoud voorzien.

Erkenning

De volgende stap is het verkrijgen van een erkenning als opleidingscentrum voor jongeren met een lichte verstandelijke beperking. Hiervoor moet het centrum geregistreerd worden bij TEVETA. Dit is de autoriteit die namens de over-

heid toezicht houdt op de kwaliteit van alle lagere en middelbare beroepsopleidingen. Wij denken dat het heel belangrijk is dat de opleiding geregistreerd wordt. Die erkenning en het op zijn houden van de kwaliteit van het onderwijs, geven meer garanties voor de toekomst.

Kafubu trainingcentrum werkt met een erkend curriculum; het onderwijs zal dus wel aan de te stellen kwaliteitseisen voldoen. Maar bij de registratie-aanvraag moet ook een strategisch plan voor de komende drie jaar worden overlegd. Stichting Jonathan heeft toegezegd de kosten van een driedaagse workshop, waar die strategie zal worden bepaald, te willen dragen en daarnaast ook de kosten die de registratie met zich meebrengt.

Uitbreiding

Op basis van het strategisch plan wordt ook gekeken naar de uitvoerbaarheid van de uitbreidingsplannen, waarvoor Dré Maas tekeningen heeft gemaakt. Dré en zijn vrouw Meerie Basjes hebben aangeboden om weer naar het project te willen gaan om mee te helpen. Een geweldig aanbod.

Deskundigheidsbevordering in de epilepsiezorg

In de vorige nieuwsbrief las u dat de behandeling van epilepsiepatiënten voor het grootste gedeelte door de overheidsklinieken wordt overgenomen.

De kennis op het gebied van epilepsie moet in onze centra echter wel op peil worden gehouden, want een groot aantal van onze cliënten heeft behalve een verstandelijke beperking ook epilepsie.

Dankzij een gift van een donateur konden er diverse trainingen worden gegeven op verschillende niveaus. Eerst konden de verpleegkundigen en clinical officers, die verantwoordelijk zijn voor de epilepsiezorg in CBR-gebieden, een meerdaagse training volgen. Daarna kregen alle medewerkers die een sleutelrol hebben in het epilepsieprogramma van het CBR-project opfrustrainingen. Deze groep medewerkers heeft door de jaren heen veel kennis opgebouwd en verdient veel waardering voor de enorme inzet, die zij al jarenlang toont.

De cursus werd gegeven door drie gezondheidswerkers die in 2010 de training op nationaal niveau volgden. Deze training is destijds verzorgd door prof. Boudewijn Peters, die een belangrijke rol speelt in het verbeteren van de kwaliteit van het epilepsie-onderwijs.

Verder zijn er zes bijeenkomsten voor ouders georganiseerd. Hierbij kregen ouders informatie over het verstandelijk gehandicapt zijn, wat epilepsie is en hoe

je als ouders hiermee om kunt gaan: hoe herken je een epileptische aanval, wat doe je wel en wat doe je niet op zo'n moment.

Ouders dachten mee over de rol die zij kunnen spelen om de omgeving bewuster te maken en hoe zij gezamenlijk op kunnen komen voor hun kinderen. De opkomst was enorm groot; als resultaat zijn er oudergroepen opgericht.

Laatste nieuws is dat prof. Peters heeft aangeboden begin 2012 trainingen te verzorgen voor het CBR-project. De praktische uitwerking wordt op dit moment besproken

Fysiotherapie in CBR-centrum

De Stichting Jonathan heeft altijd kunnen rekenen op een flink aantal donateurs. De donateurs zijn over het algemeen al wat ouder. Om ook in de toekomst voldoende donateurs te hebben om de projecten te kunnen ondersteunen hebben we sinds enige tijd een PR-commissie.

Onze PR-commissie

De taak van deze commissie is actieve fondsenwerving. In de commissie zit een aantal bestuursleden. Het bestuur heeft de heer Hein Berendsen [HBPR] bereid gevonden de Commissie te adviseren.

De Commissie gaat na hoe de markt het beste te bereiken is. Zo wordt onder meer naar ambassadeurs gezocht: bekende Limburgers die hun naam willen verbinden aan Stichting Jonathan. Scholen en ziekenhuizen worden benaderd om Stichting Jonathan als goed doel onder de aandacht te brengen bij schoolverlatersprojecten etc. Ook

worden notarissen benaderd om bij erfenisadviesing weet te hebben van Stichting Jonathan, als erkend goed doel.

Verder wordt het foldermateriaal herzien en uitgebreid en zal hetzelfde met de website gaan gebeuren. De leden van de PR-commissie werken hard om het gestelde doel - meer bekendheid op de markt en daardoor ook in de toekomst voldoende donateurs voor onze projecten - te kunnen bereiken. U zult er zeker meer van zien en horen!

A.Schoonbrood, voorzitter